

ת"פ 25785/12/15 - מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נגד מיכאל.מ. ניהול נכסים בע"מ, משה מיכאל מרצבך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 25785-12-15 מדור תביעות מס הכנסה תל
אביב נ' מיכאל.מ. ניהול נכסים בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר

המאשימה מדור תביעות מס הכנסה תל אביב

נגד

הנאשמים 1. מיכאל.מ. ניהול נכסים בע"מ

2. משה מיכאל מרצבך

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה רז מורגן

ב"כ הנאשם עו"ד עמית זיו

הנאשם בעצמו

גזר דין

הנאשמים הורשעו על פי הודאתו של הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") בביצוע 2 עבירות על פי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א- 1961 (להלן: "הפקודה") והנאשם בביצוע עבירה נוספת על פי סעיף 216(1) לפקודה. על פי המפורט בכתב האישום, הנאשמת 1 (להלן: "הנאשמת") היא חברה פרטית והנאשם היה מנהלה הפעיל בתקופה הרלבנטית לכתב האישום. הנאשמים, ללא סיבה מספקת, לא הגישו במועד לפקיד השומה דוח בצירוף מאזן ודוח רווח והפסד על הכנסותיה של הנאשמת, כנדרש על פי חוק, לשנים 2012 ו- 2013. מחזורה העסקי של הנאשמת בשנת 2012 עמד על פי דיווחי הנאשמים למע"מ, על סך של 4,717,108 ₪. מחזורה העסקי של הנאשמת לשנת 2013 עמד על פי דיווחי הנאשמים למע"מ, על סך של 4,069,338 ₪. במעשיהם כאמור, לא הגישו הנאשמים דוח במועד ובכך פגעו ביכולתו של פקיד השומה לשום שומת אמת. בנוסף, ביום 13.2.2013 נדרש הנאשם להגיש הצהרת הון נכון ליום 31.12.2012. הנאשם, לא קיים את הדרישה, בלי סיבה מספקת ולא הגיש את הצהרת ההון במועד.

טיעוני המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה ציינה את החומרה שבעבירות המס ואת הערכים המוגנים הנפגעים מביצוען. באשר לנסיבות ביצוע העבירות הפנתה לכך שהנאשמים לא הגישו דוחות על שם הנאשמת משך שנתיים בהן מחזורה העסקיים של הנאשמת היו גבוהים. בנוסף, לא הוגשה על ידי הנאשם הצהרת הון כפי שנדרש להגיש. לטעמה, ביחס לנאשם, מתחם העונש

עמוד 1

ההולם לכל עבירה כאירוע הוא בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל לצד קנס שבין 8,500 ₪ ועד 29,200 ₪ וכן מאסר על תנאי בן 8 חודשים. ב"כ המאשימה הפנתה לכך שחרף דחיות רבות שניתנו, הנאשמים לא הסירו את מחדלי כתב האישום והדגישה את חלוף הזמן מאז המועד החוקי להגשת הדוחות והצהרת ההון. בנסיבות אלה לטענתה, על פי הפסיקה - יש להטיל עונש מאסר מאחורי סורג וברית, בפרט כאשר מדובר בביצוע מספר עבירות ולא עבירה בודדת. עוד טענה כי על פי הפסיקה, בסוג זה של עבירות, יש ליתן את הבכורה לאינטרס הציבורי על פני נסיבות אישיות או כלכליות של הנאשם. ב"כ המאשימה טענה כי על עונשו של הנאשם להיגזר בין הרף האמצעי לעליון במתחם, כך שיעמוד על 7-10 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס כאמור ומאסר על תנאי.

טיעוני ההגנה לעונש

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשמת, אותה ניהל הנאשם, הייתה פעילה משנת 2008 והפסיקה פעילותה בשנת 2014 כתוצאה מקריסה כלכלית, בעקבות אי תשלום כספים בסך 11,000,000 ₪ אשר הגיעו לה. באשר לסוגיית הסרת המחדלים הפנה לכך שהגם שהדבר לא עלה בידו, עשה הנאשם נסיונות להסיר את המחדלים ואף להיעזר ברואה חשבון. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם, בן 55, נשוי ואב לשבעה ילדים כשאחד מילדיו נפטר. יתר ילדיו משרתים כולם בצה"ל בתפקידי קצונה ופיקוד וסמוכים לשולחנו. ב"כ הנאשם הפנה לקשייו בכלכליים של הנאשם, ולבעיות הרפואיות מהן סובל. עוד הדגיש ציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי, חי כל חייו כאדם נורמטיבי, עבד ושילם מסים ובשל צרה כלכלית מצא עצמו כנאשם בהליך פלילי. בנסיבות אלה עתר כי לא אחמיר עם הנאשם, הגם שלא הסיר את מחדלי כתב האישום וכי העונש שייגזר ייגזר הרף התחתון של המתחם על מנת לאפשר לנאשם להמשיך לעבוד, לפרנס את משפחתו ולשלם חובותיו. הסנגור הגיש את 1/2 דוח תיקים לחייב בעניינו של הנאשם ואת 2/ בדבר מצבו הרפואי. טרם מתן גזר הדין העביר מסמכים עדכניים לתיק בית המשפט.

דבר הנאשם

הנאשם טען כי הדוחות מושא כתב האישום כמעט מוכנים, אך אינם מבוקרם עדיין ואף טען כי על פי חישוביו, מגיע לו החזר של חצי מיליון ₪ בגין. עוד ציין כי כל חייו שילם מיסו כחוק וכי "נעקץ" בסכום גדול מאוד על ידי אחד הלקוחות שלא שילם לו. הנאשם ביקש מחילה על כך שלא הגיש את הדוחות בזמן וארכה נוספת על מנת להגיש את הדוחות תוך חודש ימים.

להשלמת התמונה יש לציין כי בדיון אשר בו אמור היה להינתן גזר הדין, יום 7/1/19 ביקש הנאשם בכל לשון של בקשה לדחות את מועד מתן גזר הדין על מנת לאפשר לו להגיש את הדו"חות או את הצהרת ההון, או את שניהם. בדבריו שם טען כי העביר לרואה החשבון את החומר וכן טען כי לדברי רואה החשבון ישדר את כלל הדו"חות תוך שבוע ימים.

בנסיבות אלה נדחה הדיון להיום. בפתח הדיון היום הציג ב"כ הנאשם חותמת "התקבל" של רשות המיסים לפיה היום הוגשה הצהרת הון של הנאשם. דו"חות הנאשמת טרם הוגשו. ב"כ המאשימה טענה כי אין ביכולתה לאשר את הדברים וכי הדו"ח טרם נבדק ונקלט.

קביעת מתחם העונש ההולם

קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. העבירות אשר בוצעו על ידי הנאשמים פוגעות בשיטת גביית המס ופעמים רבות אף גורמות לחסר של ממש בקופת המדינה. מביצוע העבירות נפגע פיקוח רשות המסים, כשיטת המס מבוססת על האמון בנישום שיגיש דיווחיו כחוק ושיטת חישוב המס וגבייתו מבוססת על הדוחות המוגשים על ידי נישומים ועל אמיתות הדוחות. ערך חברתי נוסף שנפגע הוא שוויון נטל המס. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק עלולה להביא אף להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור הנישומים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש על פי חוק.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן, נתתי דעתי לכך שהמדובר בעבירות שביצוען לא כלל תכנון מוקדם או תחכום. כן נתתי דעתי לכך שככל הנראה בוצעו העבירות על רקע קריסתה הכלכלית של הנאשמת בשנת 2014, ואף לטענה לפיה אחד מלקוחותיה לא שילם לה סכום ממשי בסך 11,000,000 ₪. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מכך שבשנות ביצוע העבירות היו מחזוריה של הנאשמת גבוהים (בשנת 2012 עמד מחזור העסקי של הנאשמת על פי דיווחי הנאשמים למע"מ, על סך של 4,717,108 ₪. בשנת 2013 עמד מחזור העסקי של הנאשמת על פי דיווחי הנאשמים למע"מ, על סך של 4,069,338 ₪). בנוסף, יש משמעות לעובדה שהנאשם אף לא פעל להגיש הצהרת הון שנדרש להגישה, ללא טעם ממשי או כל הסבר ביחס לכך. כאמור לאחר שניתנה דחיה נוספת ממועד בו אמור היה להינתן גזר הדין הוגשה לבסוף הצהרת ההון, אך באיחור ניכר.

מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות שעניינן אי הגשת דוחות במועד למס הכנסה מושפעת בדרך כלל מהשיטתיות שבמעשים והיקפם, מהנזק שנגרם לאוצר המדינה, כמו גם מהסרת המחדל מושא כתב האישום. ניתן ללמוד כי באופן רגיל מדיניות הענישה היא מוחשית וכוללת עונשי מאסר משמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריא, בעיקר מקום בו לא הוסרו המחדלים ובהם דובר בעבירות אשר נעברו בשיטתיות ו/או בסכומי מס גבוהים. ראו רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.07.2013) (להלן: "עניין יצחקיאן"), רע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל (26.06.2014), רע"פ 288/13 אלחלאוה נ' מדינת ישראל (14.01.2013), רע"פ 3120/14 נעים נ' מדינת ישראל (08.05.2014).

לצד זאת, לעיתים, במקרים מתאימים, ובכלל זאת מקרים מסוימים בהם לא הוסרו המחדלים כלל גזרו בתי המשפט עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה צופה פני עתיד וקנס.

ע"פ (מחוזי - י"ם) 2038/10 לוק נ' מדינת ישראל (15.3.2010) הורשע המערער בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דוחות לפי סעיף 216(4) (שני דוחות חברה ושני דוחות אישיים), ועבירות של אי העברת ניכויים לפי סעיף 219 בסכום שאינו גבוה. מחדלי כתב האישום לא הוסרו. על המערער נגזר עונש בן 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וקנס על סך 35,000 ₪. בערעור נותר גזר הדין על כנו.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 42790-01-14 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' דהן (25.2.2014) המערער הורשע בביצוע 5 עבירות לפי סעיף 216(4) (4 דוחות חברות ודוח אישי), דוחות החברה הוגשו לא מבוקרים ונקבע כי אין בהגשתם כדי להסיר את המחדל. המחדל הנוגע לדוח האישי הוסר. על המערער הושטו בבית משפט השלום 4 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלוות. עונש המאסר נותר על כנו בערעור (בית המשפט המחוזי התערב בגובה הקנס והעמידו על סך 12,000 ₪).

עפ"ג (מחוזי - ת"א) 56406-05-17 כובאני נ' מיסוי וכלכלה ועפ"ג 12830-06-17 אלבחר נ' מדור תביעות מס הכנסה תל אביב, אשר נדונו במאוחד (3.10.2018) (ת"פ (ת"א) 32396-11-15 מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' א. אופיר התזה ושאיבת בטון 2002 בע"מ (24.4.2017)). בעניין זה דובר באי הגשת 3 דוחות בהיקפים גבוהים, עבירות ניכויים, ואי הגשת דוח אישי והצהרת הון, המחדלים האישיים הוסרו על ידי הנאשמים, נגזרו על הנאשמים עונשי מאסר למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות לצד קנס, מאסר על תנאי והתחייבות. ערעורים על גזר הדין הוגשו על ידי הנאשמים. בערעור, לאחר שהסירו הנאשמים את מלוא מחדל הניכויים והגישו דוחות לא מבוקרים על שם החברות הנאשמות (אחד מהם נקלט וסכמו 0), מצא בית המשפט המחוזי להקל בעונש הנאשמים והעמידו על 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי נתן משקל למאמצים העילאיים, כדברי בית המשפט המחוזי, להסרת המחדלים ומשקל נוסף לנסיבות אישיות.

ת"פ (ת"א) 22761-04-16 אגף מס הכנסה נ' שלי לי אור צעצועים (25.9.2017) שם דובר באי הגשת שני דוחות ובמחזורים של מעל 3 מיליון ₪ בשנה אחת וכמעט מיליון ₪ בשנה נוספת. באותו מקרה גזרתי על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד קנס, התחייבות ומאסר על תנאי.

לאחר בחינת המפורט לעיל מסקנתי היא כי המתחם אליו עתרה המאשימה הוא המתחם הנהוג בסוג זה של עבירות והסנגור אף לא טען אחרת. כמו כן, בעבירות מסוג זה נקבעת באופן תדיר כל עבירה כאירוע (רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.03.2014)) כעתירת המאשימה, ההגנה אף לא טענה אחרת, וכך יקבע גם במקרה דנן. משכך, מתחם העונש ביחס לעונש המאסר יעמוד בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשים בגין כל עבירה כאירוע. המתחמים יחפפו ביניהם במידה מסוימת ביחס לעבירות הנוגעות לדוחות הנאשמת, בשל הרקע הנטען לביצוען.

לעניין מתחם הקנס, בסוג זה של עבירות קיימת חשיבות ממשית לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד ביצוען של העבירות. גובה הקנס מושפע גם מהסכומים מושא כתב האישום, מהשיטתיות שבביצוע העבירות ומשך אי הדיווח. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. לקחתי בחשבון את קריסת הנאשמת, את טענות הסנגור בדבר מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם וכן את המפורט במסמכים העדכניים אשר התקבלו בתיק לאחר הטיעון לעונש (דוח תיקים לחייב מעודכן ליום 27.12.2018 לפיו חובותיו של הנאשם בסך 1,736,138.55 ₪). בנסיבות אלה מתחם הקנס לכל אירוע של אי הגשת דוח יעמוד בין אלפי ₪ לבין 10,000 ₪ ולצד זאת התחייבות להימנע מביצוע העבירות, באשר לאי הגשת הצהרת הון - יעמוד מתחם הקנס בין אלפי שקלים בודדים לבין 7,000 ₪.

הנסיבות הקונקרטיות

במקרה הנדון לא מתקיימות נסיבות המביאות לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחמים שנקבעו. הנאשם, יליד שנת 1963, נשוי ואב לשבעה ילדים. אחד מילדיו נפטר. ששת ילדיו משרתים בצה"ל בתפקידי פיקוד וקצונה וסמוכים על שולחנו. הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה ונטל אחריות על ביצוע העבירות ואלה יזקפו לזכותו.

מהמסמכים אשר צורפו לתיק לאחר הטיעון לעונש עולה כי הנאשם פעל וסייע לאחרים, בזמנים קשים אותם עברו וגם תרומתו זו תבוא בחשבון. גם מצבו הרפואי של הנאשם אינו שפיר לגמרי כפי שעולה מאישור רפואי אשר צורף וכן 2/ וכך גם מצבו הכלכלי, כמפורט בדוח תיקים לחייב עדכני אשר צורף לפיו חובותיו של הנאשם מסתכמים כאמור ב-

1,736,138.55 ₪.

לצד המפורט לעיל לא ניתן להתעלם מן העובדה שחרף דחיות חוזרות אשר ניתנו לו, לא פעל הנאשם להסרת עיקר מחדלי כתב האישום. לזכותו ייאמר כי לאחר דחיות חוזרות ונשנות אשר ניתנו לו - הגיש היום את הצהרת ההון מושא כתב האישום. זו כאמור, טרם נבדקה או אושרה על ידי המאשימה, ואולם לעצם ההגשה יינתן משקל מסוים לקולא לטובת הנאשם. כידוע, להסרת מחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה והיא מביאה פעמים רבות להקלה משמעותית בענישה, בדרך כלל בהסכמת המאשימה. בבסיס ההקלה הניתנת כאשר מוסרים המחדלים עומדת ההכרה לפיה בהסרת המחדלים יש כדי ללמד על חרטה כנה וכן העובדה שיש בה כדי להביא לתיקון הנזק והפגיעה בערכים המוגנים במידה מסוימת (רע"פ 7851/13 חדר עודה נ' מדינת ישראל (03.09.2015)). עוד כידוע - את הנסיבות האישיות בעניינו של נאשם יש לאזן מול שיקולי ההרתעה, ובכללן הרתעת הרבים והאינטרס הציבורי, ובשים לב לכך שבעבירות מסוג זה מקבל האינטרס הציבורי בכורה (ראו: רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015) ועניין יצחקיאן). המפורט לעיל מביא למסקנה כי לא ניתן למקם את הנאשם בתחתית מתחמי הענישה חרף הודייתו, העדר עבר פלילי ומידותיו הטובות לצד יתר הנסיבות כעתירת ההגנה. יחד עם זאת, מובן כי אלה יילקחו בחשבון, לצד הגשת הצהרת ההון, במידה הנדרשת בעת גזירת הדין.

לאחר שקילת כל המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

לנאשם 2:

מאסר לתקופה של שלושה חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות, בדואר ישראל, שדרות הרכס 2 מודיעין. הנאשם יתייצב ביום 3/3/19 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות, מפקדת מחוז מרכז, רמלה. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס על פי פקודת מס הכנסה מסוג עוון.

קנס בסך 7,000 ₪, או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 25 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1/5/19. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. הנאשם יחתום על התחייבות עד השעה 15:00 בצהרים היום. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 20 ימים.

לנאשמת 1: קנס סמלי בסך 10 ₪.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

עמוד 5

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג שבט תשע"ט, 29 ינואר 2019, במעמד הצדדים.